

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2190/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., кога заступа колизиони старатељ ББ из ..., против тужене ВВ из ..., коју заступа Ђорђе Константиновић, адвокат из ..., ради лишења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 117/2019 од 17.01.2020. године, у седници већа одржаној 03.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 117/2019 од 17.01.2020. године

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Књажевцу П2 43/2018 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па се тужена делимично лишава родитељског права осим права да одржава личне односе са мал. АА, који ће се одвијати у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад у ... и дужности издржавања мал. АА. Ставом другим изреке, усвојен је предлог тужиоца за изрицање привремене мере, па се мал. АА поверава на чување и васпитање оцу ГГ из ... до правноснажног окончања поступка. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 117/2019 од 17.01.2020. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев мал. АА којим је тражио да се тужена делимично лиши родитељског права, осим права да одржава личне односе са тужиоцем, који би се одвијали у контролисаним условима, како је изреком наведено. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужиоца да се према туженој изрекне привремена мера којом би се тужилац поверио на чување и васпитање оцу ГГ до правноснажног окончања поступка. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је преко пуномоћника, изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 403., у вези са чланом 407. тачка 4. Закона о парничном поступку и са чланом 207. Породичног закона.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2., у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Будући да је правноснажном пресудом, коју тужена ревизијом побија, одбијен тужбени захтев у односу на тужену, то сагласно цитираној законској одредби, правноснажну пресуду тужена не може побијати овим ванредним правним леком због недостатка правног интереса.

У ситуацији да је тужена ревизију изјавила против трошкова спора, односно против решења о трошковима спора које је садржано у правноснажној пресуди, а којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове спора, Врховни касациони суд је оценио да и у том делу ревизија тужене није дозвољена. Наиме, против одлуке којом је правноснажно одлучено о трошковима спора ревизија није дозвољена, јер се том одлуком судски поступак правноснажно не окончава, те нису испуњени законом предвиђени услови за изјављивање овог ванредног правног лека, у смислу члана 403., у вези са чланом 420. став 1. и 6. ЗПП.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке која се по одредбама Закона о парничном поступку не може побијати, следи да ревизија тужене није дозвољена, због чега је применом члана 413. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**